

het woord van de week

Johannes 5:24

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.

Wanneer Jezus in zijn spreken het woordje 'voorwaar' gebruikt, dan betekent dit dat hij bijzonder de aandacht van zijn toehoorders vraagt. Eigenlijk zegt Hij dan zoveel als: 'let goed op wat Ik jullie nu ga zeggen, dit is belangrijk'. Wanneer Hij twee keer het woordje 'voorwaar' gebruikt, dan betekent dit dat Hij wel heel nadrukkelijk om aandacht vraagt – de zaak die Hij dan duidelijk wil maken is uiterst belangrijk: 'let heel goed op!' Dit laatste geldt dus duidelijk voor de zaak waarvoor Hij in het gekozen tekstvers voor 'het woord van de week' de aandacht vraagt, lettend op het gebruik door Hem van twee maal het woordje 'voorwaar': 'voorwaar, voorwaar, Ik zeg u'. Met dat laatste: 'Ik zeg u' krijgt de zaak die Hij duidelijk wil maken bovendien nog eens een extra lading.

Jezus spreekt in het gekozen vers in feite over een zaak die in de geloofsleer wel genoemd wordt: 'de rechtvaardiging door het geloof', terwijl in het vers tegelijk zichtbaar wordt dat 'het horen van het Woord' en 'geloven' volgens Jezus direct en onlosmakelijk aan en met elkaar verbonden zijn. Zo zegt later Paulus in Romeinen 10 vers 17 dan ook: Zo is het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus. We raken hier een belangrijke bron voor het persoonlijke heil: de verlossing en redding van de zondige mens - van u, jou en mij. Een bron, die in de geschiedenis meer dan eens door een Filistijnen mentaliteit is dichtgestopt (denk hierbij even terug aan wat in de afgelopen weken aan de orde kwam naar aanleiding van Genesis 26:18 - Isaak die de door de Filistijnen dichtgestopte bronnen van zijn vader Abraham weer opgroef en opnieuw met de oude namen benoemde). Denk alleen maar aan de herontdekking van deze bron in de Reformatie door bijvoorbeeld Luther! Het was om en nabij tweehonderd jaar later John Wesley die, hoewel toen al predikant, bij het horen voorlezen van het voorwoord van Luther op de brief van Paulus aan de Romeinen op dit punt een diepe geestelijke ervaring meemaakte. Toch lijkt ook in onze tijd deze bron weer dichtgestopt door met name fraai klinkende theologische, maar vooral psychologisch geladen woordenstromen, hulpprogramma's en therapieën die in feite willen overtuigen van een vooral 'lieve God', die volkomen betrokken is op de veelal als 'zielig' neergezette mens. Echter, daarbij wordt waarvoor Jezus hier in de het gebruikte tekstvers nadrukkelijk aandacht vraagt veelal welbewust genegeerd: de rechtvaardiging door het geloof op grond van Gods Woord.

Redding en heling, alsook troost en bemoediging, is evenwel alleen maar bij het kruis in Jezus Christus te vinden – 'voorwaar, voorwaar'. Ofwel, geef daar acht op! Er zijn twee wegen: één tot behoud, die leidt tot Leven en één tot verderf, die leidt tot eeuwig verloren gaan. Wie geconfronteerd is met en geraakt is door de alleen in Jezus Christus te vinden genade, is ook geconfronteerd met zichzelf: zondaar. Hoe vind je een genadig God? Rechtvaardiging door geloof? Door na door de Heilige Geest te zijn overtuigd een zondaar te zijn, te buigen voor het Lam. Wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven. Jezus, het Woord, de Bron.